

3836444 PRDE / D : สาขาวิชา: ประชากรศาสตร์ ; ปช.ด. (ประชากรศาสตร์)

คำสำคัญ : การวิเคราะห์ตัวกำหนดการทำงาน / ผู้หญิง / อาชีพ

ฉัตรสุมน พฤทธิบุญ : ตัวกำหนดการทำงานของผู้หญิงระดับจังหวัด : การศึกษาวิเคราะห์ตามหมวดอาชีพ (DETERMINANTS OF CURRENT WORKING RATE OF WOMEN AT PROVINCIAL LEVEL : ANALYSIS BY OCCUPATIONAL CATEGORIES) : คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : กฤตยา อารวนิจกุล, Ph.D., โยธิน แสงวงศ์, Ph.D., สุริย์พร พันธุ์, Ph.D., ชื่นฤทัย กาญจนะจิตรา, Ph.D., รศรินทร์ เกรย์, Ph.D. 233 หน้า. ISBN 974-664-384-3.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบสถานการณ์การทำงานและตัวกำหนดการทำงานของผู้หญิงจำแนกตามหมวดอาชีพ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์สถานการณ์การทำงานของผู้หญิงได้มาจากรายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ปี พ.ศ.2512-2540 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลวิเคราะห์อัตราการทำงานและตัวกำหนดการทำงานของผู้หญิงได้มาจากการจัดอันดับคุณภาพของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ปี พ.ศ.2537 และ 2541 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ หน่วยที่ใช้ในวิเคราะห์เป็นจังหวัด ผลการศึกษาศถานการณ์การทำงานของผู้หญิง พบว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจหลายปีที่ผ่านมาได้ส่งผลให้อัตราการเข้าร่วมแรงงานของผู้หญิงอย่างต่อเนื่องทั้งในเขตเมืองและชนบท ผู้หญิงส่วนใหญ่ในเขตเมืองจะทำงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการ แต่ในเขตชนบท กว่าร้อยละ 80 ของผู้หญิงยังคงทำงานในภาคเกษตรกรรมและเป็นแรงงานในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าจ้าง

เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้หญิงที่ทำงาน พบว่า ในปี พ.ศ.2537 และ 2541 แบบแผนงานอาชีพของผู้หญิงมีลักษณะคล้ายกัน โดยผู้หญิงส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในหมวดอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และช่าง ฯ ตามลำดับ ส่วนที่เหลือ กระจายอยู่ในหมวดอาชีพงานวิชาชีพ บริการ และเสมียน ส่วนการวิเคราะห์ตัวกำหนดการทำงานของผู้หญิงในหมวดอาชีพต่างๆ ด้วยสถิติถดถอยเชิงพหุ พบว่า อัตราการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปของผู้หญิงมีอิทธิพลสูงที่สุด โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราการทำงานของผู้หญิงในหมวดอาชีพเสมียน การค้า และงานวิชาชีพ และมีความสัมพันธ์ทางลบต่ออัตราการทำงานในหมวดอาชีพเกษตรกรรม สำหรับอัตราการทำงานในตลาดแรงงานนอกกระบวนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราการทำงานของผู้หญิงในหมวดอาชีพเกษตรกรรม และการค้า และอัตราการย้ายถิ่นกับอัตราประชากรในเขตเมืองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราการทำงานของผู้หญิงในหมวดอาชีพเสมียนและบริการ ส่วนตัวกำหนดอื่นๆ ได้แก่ อัตราการว่างงาน ค่าจ้าง ขนาดครัวเรือน พบว่า อธิบายได้ไม่คงที่ทั้ง 2 ปีที่ศึกษา การศึกษานี้ สรุปได้ว่า การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจตลอดจนการเพิ่มการศึกษาแก่ผู้หญิงที่ผ่านมา ทำให้อัตราการทำงานของผู้หญิงสูงขึ้นและมีความหลากหลายทางอาชีพมากขึ้น นับเป็นนโยบายการพัฒนาผู้หญิงในแต่ละจังหวัดและภาคควรมุ่งเน้นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม